

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru ratificarea Protocolului adițional la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949, referitor la adoptarea unui semn distinctiv adițional (Protocolul III), adoptat la 8 decembrie 2005

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Proiectul de act normativ a fost inițiat în urma adoptării, la Geneva, la 8 decembrie 2005, a unui Protocol adițional la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949, referitor la adoptarea unui semn distinctiv suplimentar.

1. Descrierea situației actuale

a) Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949, referitor la adoptarea unui semn distinctiv suplimentar (denumit în continuare „Protocolul III”), a fost adoptat la Geneva, la 8 decembrie 2005.

Prin Protocolul III la Convențiile de la Geneva este introdus un semn distinctiv adițional, cristalul roșu, pe lângă cele deja consacrate prin tratatele precedente, cum ar fi crucea roșie sau semiluna roșie. Semnele distinctive au același statut și trebuie să beneficieze de aceeași protecție în legislația internă a statelor.

Forma și denumirea semnului adițional au rezultat în urma unui proces îndelungat de selecție, al cărui scop a fost de a ajunge la o emblemă care să nu aibă conotații politice sau religioase și care să poată fi folosită în întreaga lume. Cristalul roșu nu înlocuiește crucea și semiluna roșie, ci oferă o opțiune suplimentară în privința folosirii semnelor distinctive.

Protocolul III cuprinde atât o descriere a semnului distinctiv, cât și condițiile utilizării acestuia.

Semnul distinctiv poate fi folosit în două moduri.

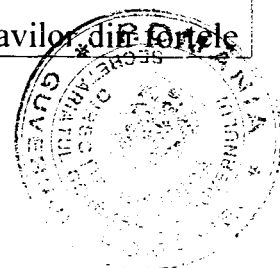
Pe de-o parte, semnul distinctiv poate fi folosit în *scop protector*, beneficiind astfel de protecția conferită de Convențiile din 1949 de la Geneva și de Protocoalele adiționale ale acestora.

Pe de altă parte, acest semn poate fi folosit în *scop indicativ*, semnalând legătura cu Mișcarea Internațională a Crucii Roșii și Semilunii Roșii. În ipoteza în care este folosit în scop indicativ, societățile naționale pot, în conformitate cu legislația națională relevantă, să aleagă incorporarea în acesta a unui semn distinctiv recunoscut de Convențiile de la Geneva sau a unei combinații a acestor embleme, sau a unei alte embleme pe care o Înalță Parte Contractantă a utilizat-o în mod efectiv și care a fost comunicată celorlalte Înalte Parți Contractante și Comitetului Internațional al Crucii Roșii, prin intermediul depozitarului, înainte de adoptarea prezentului Protocol.

O reprezentare grafică a utilizării semnului în scop protector, respectiv indicativ, este inclusă în anexa Protocolului.

b) România este parte la toate cele patru Convenții de la Geneva din 12 august 1949 pentru protecția victimelor războiului:

- Convenția de la Geneva pentru îmbunătățirea sorții răniților și bolnavilor din forțele

armate din campanie;

- Convenția de la Geneva pentru îmbunătățirea sortii răniților, bolnavilor și naufragaților forțelor armate pe mare;
- Convenția de la Geneva privitoare la tratamentul prizonierilor de război și
- Convenția de la Geneva privitoare la protecția persoanelor civile în timp de război.

De asemenea, România este parte la cele două protocoale adiționale din 8 iunie 1977:

- Protocolul adițional I la convențiile de la Geneva din 12 august 1949 privind protecția victimelor conflictelor armate cu caracter internațional și

- Protocolul adițional II la convențiile de la Geneva din 12 august 1949 privind protecția victimelor conflictelor armate fără caracter internațional.

România a ratificat Convențiile de la Geneva din 12 august 1949 prin Decretul nr. 183 din 14 mai 1954 (publicat în Buletinul Oficial nr. 25 din 21 mai 1954), iar cele două Protocoale adiționale din 8 iunie 1977 la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949 prin Decretul nr. 224 din 11 mai 1990 (publicat în Monitorul Oficial nr. 68-69 din 14 mai 1990).

La data de 20 iunie 2006, România a semnat Protocolul III la Convențiile de la Geneva.

Unul dintre obiectivele generale ale Strategiei naționale a României de aplicare a dreptului internațional umanitar, aprobată prin Decizia Prim-ministrului României nr. 298 din 17 decembrie 2007 (publicată în Monitorul Oficial Nr. 871 din 20 decembrie 2007) este „impulsionarea procesului de ratificare a Protocolului adițional la convențiile de la Geneva din 12 august 1949, referitor la adoptarea unei embleme distinctive”.

De asemenea, cu prilejul celei de-a 31-a Conferințe Internaționale a Crucii Roșii și Semilunii Roșii (28 noiembrie – 2 decembrie 2011), statele membre ale Uniunii Europene s-au angajat să ia în considerare ratificarea mai multor tratate din domeniul dreptului internațional umanitar, între care și Protocolul III la Convențiile de la Geneva.

1¹ În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitara sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauza, însoțite de elementele de identificare ale acestora.

Nu este cazul.

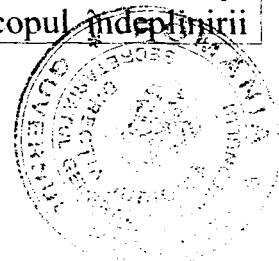
2. Schimbări preconizate

Prin ratificarea Protocolului III, România va deveni parte la acest tratat internațional, în condițiile prevăzute de art. 11 alin. (2) din Protocolul menționat, la șase luni de la data depunerii instrumentului de ratificare.

Acest demers va consolida statutul României de susținător activ și constant al dreptului internațional umanitar. În egală măsură, prin ratificarea acestui tratat va fi îndeplinit unul dintre obiectivele generale din Strategia Națională a României de aplicare a dreptului internațional umanitar și unul dintre angajamentele asumate, alături de celelalte state membre ale Uniunii Europene, cu prilejul celei de-a 31-a Conferințe Internaționale a Crucii Roșii și Semilunii Roșii.

3. Alte informații

Prezentul proiect de lege a fost analizat în cadrul Comisiei Naționale de Drept Internațional Umanitar, organ consultativ al Guvernului, constituit în temeiul Hotărârii Guvernului nr.420/2006 privind înființarea și organizarea Comisiei Naționale de Drept Internațional Umanitar, cu modificările și completările ulterioare, în scopul îndeplinirii

obligățiilor ce revin României în baza tratatelor din domeniul dreptului internațional umanitar.

În prezent 66 de state sunt părți la Protocolul III, dintre acestea 21 fiind state membre ale Uniunii Europene.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impact macro-economic

Nu este cazul.

1.¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Nu este cazul.

2. Impact asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Impact social

Nu este cazul.

4. Impact asupra mediului

Nu este cazul.

5. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 5-a

Efectele actului normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ

Nu este cazul.

2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare

Nu este cazul.

3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare

Nu este cazul.

4. Hotărârile ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul.

5. Alte acte normative și sau documente internaționale din care decurg angajamente

Nu este cazul.

6. Alte informații

Nu este cazul.

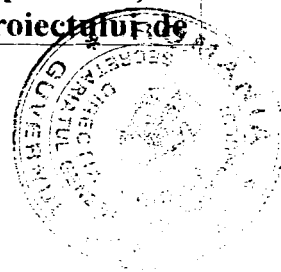
Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

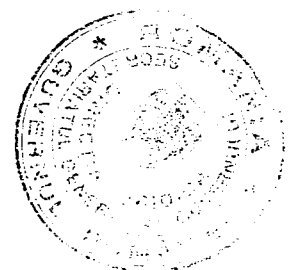
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Nu este cazul.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de

act normativ Nu este cazul.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative Nu este cazul.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ. b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi Prezentul proiect de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 981/2014.
6. Alte informații Nu este cazul.
<i>Secțiunea a 7-a</i> <i>Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea actului normativ</i>
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ Proiectul de act normativ a fost afișat pe pagina de internet a Ministerului Afacerilor Externe, conform prevederilor Legii 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării actului normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Nu este cazul.
3. Alte informații Nu este cazul.
<i>Secțiunea a 8-a</i> <i>Măsuri de implementare</i>
1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente Nu este cazul.
2. Alte informații Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Președintelui României spre aprobare, pentru a fi supus Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

VICTOR VIOREL PONTA

Cele patru Convenții de la Geneva din 12 august 1949 reprezintă, alături de cele două Protocoale Adiționale din 1977 și de Regulamentele de la Haga din 1907, codificarea dreptului internațional umanitar și se referă la următoarele aspecte: tratamentul persoanelor rănite și bolnave aparținând forțelor armate și aflate pe front; tratamentul persoanelor rănite, bolnave și naufragiate aparținând forțelor armate navale; tratamentul prizonierilor de război; protecția persoanelor civile în timp de război.

Proiectul celui de-al treilea Protocol Adițional a fost redactat de Grupul de lucru constituit conform Rezoluției nr. 3 a celei de-a 27-a Conferințe a Crucii Roșii și Semilunii Roșii în octombrie 1999 și a fost făcut public la 12 octombrie 2000. Scopul său este adoptarea, de către Mișcarea de Cruce Roșie, a unui semn distinctiv suplimentar celor deja utilizate în prezent -Crucea Roșie și Semiluna Roșie- sub forma cadrului unui romb roșu pe fond alb. Aceste însemne urmează a se utiliza în mod alternativ.

Protocolul are și alte elemente de noutate. În primul rând, art. 3 permite utilizarea indicativă în interiorul rombului roșu a „dublei embleme” -Cruce și Semilună Roșie- sau „a unei alte embleme utilizate în mod efectiv de o Înalță Parte Contractantă”, ceea ce deschide calea recunoașterii Societății Naționale israeliene ca membru cu drepturi depline ale Mișcării de Cruce Roșie. De asemenea, art. 5 prevede posibilitatea ca serviciile sanitare și personalul religios care participă la operațiuni sub auspiciile ONU să utilizeze oricare semn distinctiv recunoscut în Convențiile de la Geneva și prezentul Protocol adițional.

Conferința Diplomatică s-a axat pe problema Societății Naționale israeliene - *Mazen David Adon*, care nu este parte a Federației societăților naționale de Cruce și Semilună Roșie întrucât folosește o emblemă nerecunoscută de Convențiile de la Geneva, Scutul lui David. În aceste condiții, admiterea *Mazen David Adon* în Federație ar fi posibilă numai prin adoptarea unei embleme suplimentare.

Statele membre ale Organizației Statelor Islamice s-au opus, în cadrul Conferinței Diplomatice, adoptării proiectului în forma propusă, prezentând un set de amendamente. Siria și, în subsidiar, Iranul, s-au opus deschis adoptării instrumentului.

Amendamentele Organizației Statelor Islamice au fost considerate de fond și, prin urmare, au fost supuse votului în plen și, în final, respinse în final de majoritatea statelor participante

Uniunea Europeană a prezentat, prin intermediul președinției britanice, o poziție comună a statelor UE și statelor în curs de aderare (România și Bulgaria), solicitând ferm adoptarea Protocolului în forma sa inițială, poziție care avea să rămână neschimbată pe parcursul Conferinței. În favoarea adoptării Protocolului în forma sa inițială s-au pronunțat ferm și alte state importante, precum SUA, Rusia și Japonia.

Dat fiind faptul că, după trei zile de negocieri pozițiile părților au rămas ireconciliabile, Președinția elvețiană a concluzionat că Protocolul nu a putut fi adoptat, așa cum s-a sperat, prin consens și, în dimineața zilei de 8 decembrie 2005 a propus supunerea la vot a Protocolului. Conform Regulilor de Procedură agreeate pentru adoptarea Protocolului era necesară o majoritate de două treimi din voturile exprimate. Protocolul a fost adoptat prin vot în forma inițială. Din cele 144 de delegații prezente cu drept de vot, 98 au votat pentru, 27 contra, iar restul s-au abținut.

Protocolul a fost deschis spre semnare de la data adoptării (8 decembrie 2006), urmând a intra în vigoare de la data depunerii a cel puțin două instrumente de ratificare/aderare.

În ceea ce privește poziția României, aprobată prin memorandumul nr. H2-1/1812/2005, aceasta a fost de susținere a adoptării textului proiectului de Protocol adițional în forma sa inițială, în funcție și de o eventuală poziție comună a statelor

membre ale Uniunii Europene pe această temă. În acest sens, alături de toate statele membre UE, România a votat în favoarea adoptării documentului.

Prezentul memorandum este întocmit în conformitate cu art. 13 alin. 2 raportat la art. 3 alin. 1 al Legii nr. 590/2003 privind tratatele, potrivit căreia aprobarea semnării unui tratat la nivel de stat se face în baza unui memorandum însoțit de Guvernul României și aprobat de Președintele României.

Având în vedere cele de mai sus, propunem:

1. Semnarea de către șeful Misiunii Permanente a României la Geneva, domnul Doru Costea, a Protocolului adițional la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949 privind adoptarea unui semn distinctiv suplimentar, adoptat la Geneva, la 8 decembrie 2005 (anexă).

2. Ministerul Afacerilor Externe să elibereze deplinele puteri necesare în acest sens.

THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF ROMANIA

Hereby certifies that the President of Romania has fully empowered
H.E. Mr. Doru COSTEA, Ambassador, Permanent Representative of Romania
to the United Nations Office in Geneva, to sign

**the Protocol additional
to the Geneva Conventions of 12 August 1949,
and relating to the Adoption of an Additional Distinctive Emblem
(Protocol III),
adopted at Geneva, 8 December 2005**

MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS

Mihai-Răzvan Ungureanu
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Bucharest, the 14th of March 2006
No.222